

קולנוע

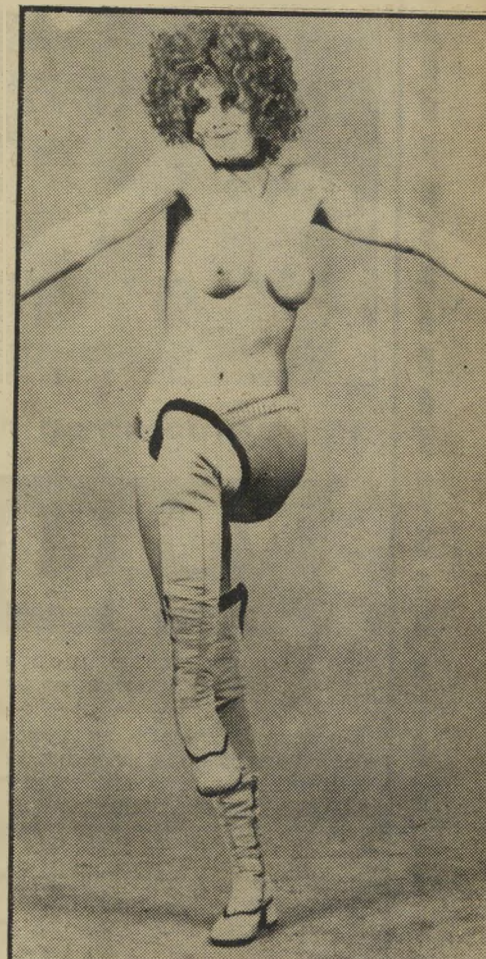
סרטים

סירוס נוסח ישראל

- דוגמניות מעכסות בעירום בכיכר העיר, כשהן לבושות מגפיים בלבד. כך עושים פירסומת למגפיים בדנמרק.
- כמה זוגות מבלים לילה שלם ברילופייזוגות אינסופיים. כך מבלים ערב חברתי שקט בדנמרק.
- אב ואם מקבלים את פני החבר של בתם, מרביצים בו ארוחת-ערב דשגה — ומכניסים אותו למיטת הבת. כך מת-נהגת מישפחה בורגנית מנומסת.
- זוג סטודנטים מישתגל לעיני הר

מתכנן-הנעליים הסיציליאני מודרך דוגמניות דניות בחוצות קופנהאגן — חתכה הצנזורה

תצוגת מגפיים בקופנהאגן מה שהותירו כאב-הגב —

שרים מטיילים

ברחובות

רופא שהתאהב בכיבשה — אשה — נהנית מיחסים רק במקומות ציבוריים — בעל מישפחה בורגני מכובד, האוהב ללבוש מזמן לזמן את שמלות אשתו — שאלות אלה ואחרות עולות בסרט חדש, שצריך להשלים בעצם את כל מה שדוקטור רובן לא הספיק לספר על המין בספר המפורסם.

יוצר הסרט הוא ברנש קטן וממושקף הנחשב לאחרונה באמריקה לאיש ה"מצחיק ביותר ביבשת — וודי אלן.

בארץ אמנם — בהצלחה פושרת מאוד — רק סרט אחד בבימויו — קח את הכסף וברח, (הוא הופיע כשחקן, בין היתר, גם בקאזינו רויאל). אולם באמריקה הוא עשה כבר ארבעה סרטים באורך מלא, והם זוכים שם להצלחה גדולה. והמוצלח בהם הוא כל מה שרצית לדעת על מין ולא העזת לשאול, שיוצג בקרוב בשעה טובה, גם בישראל.

אמנם חוץ מהשם יש מעט מאוד מהמשתף בין אלן ורובן, מחקרים

המיגבלה השלישית בלעדית כבר לצור פים הישראליים של הסרט: כשבואנקה מצליח להתגבר על מיגבלותיו שלו — באה הצנזורה וקוצצת את מעשיו, כדי להזכיר לישראלים שבסופו של דבר הם אחים למוצאו היס-תיכוני של בואנקה, אם באמת רוצים הם להינות מסרט — עליהם לקנות כרטיס למטוס, ולא ל- קולנוע.

למרות הכל, מה שנשאר בסרט עדיין מספיק בהחלט לעורר תיאבון.

הסצינה בה משוחחת האשה עם חבר ללימודים, שעה שחברתה מתרפקת על בעלה ועושה נסיונות נואשים לאנוס אותו — והאשה החוקית צוחקת! או הסצינה בה מופיע הבעל בסרט פורנוגרפי, בעור אשתו יושבת במיסדרון ומכינה לו שיקוי-אהבה, שיאפשר לו להחזיק מעמד עד שיגמרו הצילומים, פרנסה זו פרנסה, ובדנמרק, מסתבר, אין זו כלל בושה לעסוק בפרנסה כזו: התשלום נאה מאוד, זה כרוך בסך-הכול במיגבל קטן עם בן/בת זוג שאינו מאוהב בד ואת אינך מאוהבת בו, ואין צורך לשם כך בשום הכשרה מיקצועית מוקדמת. איפה אפשר עוד למצוא פרנסה משתלמת כזו?

כיתה, כך לומדים פיזיולוגיה באוניבר-סיטה.

כל אלה — אליבא דהסרט אהבה נוסח קופנהגן* לפחות, כפי שמגלה אהבה זו סיציליאני לווהט — לא אחר מאשר לאנדו בואנקה, מי שסבל מעורף אשכים בהיותו ארוטיקוס, ועשה בשל כך שמות בכל גשות צפון-איטליה.

הפעם, הוא סיציליאני המאמין כי דם ויקינג זורם בעורקיו. לאחר שהזדמן לו להתבונן בקצה הפחות-נעים של אקדה, שהופנה אליו עליידי בעל זועם בארץ-מולדתו, הוא מבקש ממעבירו, בעל בית-הרושת לגעליים, שיעביר אותו לדנמרק. שם, שמעו, הבעלים צוחקים כשהם מגלים גבר זר במיטתם.

סוכן הנעליים שבא לדנמרק מגלה את המוסר הסקנדינבי בכל מערומיו — אך אינו יכול להתחיל לנצל את כל היתרון גות הנחשפים בפניו בגלל שתי מיגבלות. הפעוטה יותר: הוא אינו יודע את השפה. החמורה יותר: כשאין כבר צורך בשפה — תוקפים אותו מיחושייגב בדיוק ברגעים הקריטיים.

* המוצג בקולנוע מקסים בתל-אביב — להוציא כחובן את התמונות דלעיל.

סטודנטים מתנדבים במעבדה לניסויים מיניים באוניברסיטה פרנסה משתלמת